

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-493-1-16>

THE IMPORTANCE OF APPEAL PROCEEDINGS

ЗНАЧЕННЯ АПЕЛЯЦІЙНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Perunova O. M.

*Candidate of Juridical Sciences, Docent,
Associate Professor of Accounting
and Taxation
Kharkiv National Automobile
and Highway University
Kharkiv, Ukraine*

Перунова О. М.

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри обліку
і оподаткування
Харківський національний
автомобільно-дорожній університет
м. Харків, Україна*

Стаття 55 Конституції України гарантує кожному право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади (в тому числі судової).

Згідно ст. 352 ЦПК України (цивільно-процесуальний кодекс України): учасники справи, а також особи, які не брали участь у справі, якщо суд вирішив питання про їх права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити в апеляційному порядку рішення суду першої інстанції повністю або частково [1, с. 221].

Виникнення апеляційного провадження в діяльності суду не можливо не до оцінювати, це законодавчо затверджене провадження, стадія процесуальної форми цивільного судочинства, що дозволяє як умова швидше виправити можливі помилки суду при розгляді цивільної справи, винесення по справі судової постанови, або задовольнити апеляційні вимоги суб'єктів цивільного спору, що звертаються до судів другої інстанції.

Отже, визначимо, що апеляційне провадження – це факультативна стадія цивільного процесу, під час якої апеляційний суд перевіряє законність і обґрунтованість рішень та ухвал суду першої інстанції, що не набрали законної сили.

Значення апеляційного провадження не можливо не до оцінювати, правова природа його так чи інакше повинна була виникнути, особливо у період розвитку національної судової системи, ця можливість сьогодні підкріплюється законодавчо, чому є підтвердження зазначені нормативні статті у цивільному процесуальному кодексі України, що зазначає саме апеляційне провадження, як стадію цивільного процесу.

Апеляційний перегляд дозволяє учасникам судового розгляду першої інстанції суду подати апеляційну скаргу з вимогами, на які апеляційний суд повинен звернути свою увагу і ще з більшим

паритетом до її суті, приділити увагу саме спірним питанням по справі, наприклад переглянути можливо суперечні юридичні факти, можливо призначити нову експертизу, врахувати характерні деталі, якщо вони не були враховані і т.ін.

Апеляційний суд не обмежений доводами апеляційної заяви, якщо під час розгляду справи буде встановлено неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм процесуального права, які є обов'язковою підставою для скасування судового рішення.

Визначимо той факт, що ця стадія є унікальною по своїй правовій природі, тому, що суб'єкти цивільного розгляду самі визначають необхідність перегляду справи в апеляційному провадженні, цей вибір цілком залежить від їх правової волі.

Ознакою апеляційного провадження, є те, що його відкриття виключно за волею осіб, які беруть участь у справі [2, с. 38].

Процес відшукування правової норми для суду апеляційної інстанції починається з викладення апелянтом обставин справи та закону, якими спростовується рішення. Це дає змогу апеляційному суду більш правильно уявити характер спірних правовідносин і остаточно вивчити обставини справи. Законність і обґрунтованість судового рішення цілком залежить від правильного виявлення правової норми, яку суд застосовує у судовому рішенні.

Вважаємо, що головна безперечно задача, яка стоїть перед судом другої інстанції – це дослідити докази, які судом першої інстанції були досліджені з порушенням встановленого порядку або в дослідженні яких було не правомірно відмовлено, що в свою чергу порушило права і свободи учасників судового процесу і призвело до винесення не обґрунтованого та не законного рішення.

Далі, хотілося б зауважити, що подача апеляційної скарги, у більшому розумінні належить саме апелянту, тому, що тільки він як один із значущих суб'єктів цивільного провадження може і має законодавче право звернутися до суду і вимога ти перегляд суперечливих питань з цивільного спору.

Дотримання апелянтом вимог, які пред'являються до апеляційної скарги, апеляційної заяви, дуже важливі для процесуальної діяльності, оскільки форма і зміст є одним з елементів процесуального режиму, дотримання якого необхідно для своєчасного безперешкодного перегляду справи.

Таким чином, можна зробити висновок, що інститут апеляційного провадження, це правова необхідність для розгляду цивільної справи, його значення вагоме, воно дає можливість в рамках тих вимог що надаються апелянтом винести по і тогу законне і обґрунтоване рішення, що може перешкодити подачу касаційної скарги для суб'єктів цього

процесу у майбутньому, а також можна сказати, що апеляційне провадження вже заочно є тою стадією процесуальної форми, що виконує допоміжну задачу для досягнення законності і обгрутованості судових рішень в цілому.

Література:

1. Цивільний процесуальний кодекс України : чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 1 липня 2024 р. К. : Паливода А. В., 2024. 336 с.

2. Гусаров К. В. Перегляд судових рішень в апеляційному та касаційному порядках. Х. : Право, 2010. 352 с.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-493-1-17>

PENAL SANCTIONS IN THE SYSTEM OF CIVIL LIABILITY'S WAYS FOR ENERGY MARKET'S PARTICIPANTS

ШТРАФНІ САНКЦІЇ У СИСТЕМІ ЗАХОДІВ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ УЧАСНИКІВ ЕНЕРГЕТИЧНИХ РИНКІВ

Prymak V. D.

*Doctor of Law,
Leading Researcher of the Department
of International Private Law
Academician F. H. Burchak Scientific
Research Institute of Private Law
and Entrepreneurship of the National
Academy of Legal Sciences of Ukraine
Kyiv, Ukraine*

Примак В. Д.

*доктор юридичних наук,
провідний науковий співробітник
відділу міжнародного приватного
права
Науково-дослідний інститут
приватного права і підприємництва
імені академіка Ф. Г. Бурчака
Національної академії правових наук
України
м. Київ, Україна*

Доктринальні підходи й судова практика щодо визначення змісту й форм утілення принципів об'єктивного цивільного права, а також закономірностей функціонування механізмів правового регулювання у сфері охоронних відносин орієнтують на необхідність урахування суб'єктами правотворчої та правозастосовної діяльності особливостей, притаманних окремим сферам юридично значимої взаємодії учасників цивільних (майново-господарських зокрема) відносин. Це повною